

РІВНЕНСЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ
ГУМАНІТАРНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ
ДОКУМЕНТАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ
МЕНЕДЖМЕНТУ
ТЕХНОЛОГІЙ ТА ФІЗИКИ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ

25 квітня 2024 року

УДК: 373.5.015.311:331

А 78

Затверджено і рекомендовано до друку рішенням вченої ради факультету документальних комунікацій, менеджменту, технологій та фізики РДГУ (протокол №5 від 28 травня 2024 р.).

А Актуальні проблеми модернізації професійно-педагогічної підготовки освіти в контексті євроінтеграційних процесів: матеріали Всеукраїнської Інтернет-конференції (25.04.2024 р.) / упорядники: С.В. Лісова, Ю.В. Фещук, О.А. Герасименко, Н.В. Дупак, Н.В. Симонович, О.І. Шурин. Рівне: РДГУ, 2024. 128 с.

До збірника матеріалів увійшли доповіді Всеукраїнської Інтернет-конференції з теми “Актуальні проблеми модернізації професійно-педагогічної підготовки освіти в контексті євроінтеграційних процесів”, яка була проведена 25 квітня 2024 року на кафедрі професійної освіти, трудового навчання та технологій РДГУ спільно з працівниками Сарненського педагогічного фахового коледжу РДГУ, ВКНЗ “Володимир-Волинський ПК ім. А.Ю. Кримського”, РМЦТУМ Рівненської міської ради, Комунального закладу “РОЦНТТУМ” Рівненської обласної ради.

Матеріали можуть бути корисними науковцям, практичним працівникам, вихователям, вчителям, викладачам та студентам закладів вищої, професійної, загальної середньої та позашкільної освіти.

Схвалено кафедрою професійної освіти, трудового навчання та технологій Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 5 від 14 травня 2024 р.).

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей.

© РДГУ, СПК,
РМЦТУМ, 2024

11. Пономарьова Г.Ф., Петриченко Л.О., Полякова І.В., Харківська А.А. Технології розвитку креативних здібностей майбутніх учителів: монографія. Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради. Харків: Видавець О.А. Мірошніченко, 2019. 272 с.
12. Федорчук В.М. Тренінг особистісного зростання, [текст]: навч. посіб. К.: «Центр учбової літератури», 2016. 250 с.

УДК 373.5.015.31:331

*Олександр Анатолійович Герасименко,
канд. істор. наук, доцент кафедри
професійної освіти, трудового навчання та технологій
Рівненського державного гуманітарного університету,
(м. Рівне, Україна)*

*Віталій Володимирович Корнійчук,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності
014.10. Середня освіта (Трудове навчання та технології)
Рівненського державного гуманітарного університету,
(м. Рівне, Україна)*

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ЗАГАЛЬНОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ НА УРОКАХ ТЕХНОЛОГІЙ

Постановка проблеми. У сучасній освіті пріоритетним визнано компетентнісний підхід до навчання, який дає можливість учням не лише здобувати знання, а й бути готовими до вирішення актуальних проблем у навчанні, соціальній сфері та повсякденному житті. Цей підхід відрізняється від знанневого та діяльнісного, адже він передбачає орієнтацію на кінцевий результат, а саме на сформовані компетенції учнів.

Закон України «Про освіту» визначає 11 ключових компетентностей, які є необхідними для успішного життя в сучасному суспільстві. Ці компетентності лягли в основу нового Державного стандарту базової середньої освіти, затвердженого Кабінетом Міністрів України 30 вересня 2020 року (постанова № 898). Новий стандарт ґрунтується на компетентнісному підході, який визначає вимоги до результатів навчання. Це означає, що фокус зміщується з простого засвоєння знань на вміння їх застосовувати в реальних ситуаціях. Як і в попередніх навчальних програмах, новий стандарт описує компетентнісний потенціал кожної освітньої галузі. Це означає, що всі 11 ключових компетентностей мають формуватися через розвиток умінь, ставлень та базових знань учнів. [6, с. 6].

У часи бурхливого розвитку української культури перед загрозою її знищення та стрімкого прогресу інформаційних технологій, особливої ваги набуває виховання дітей у дусі народних традицій. Народне (декоративно-ужиткове) мистецтво нерозривно пов'язане з життям та побутом людей. З давніх часів краса визнана потужним інструментом морального вдосконалення особистості. Краса, втілена в творах декоративно-ужиткового мистецтва, завжди мала значний вплив на формування духовного світу людини.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Відомі науковці, такі як І. Зимня, В. Кремень, В. Луговий, О. Пометун та А. Хуторський, заклали теоретичну основу для компетентнісного підходу в системі вищої та середньої освіти [11, с. 194].

У сучасній науці питанню формуванню загальнокультурної компетентності приділяли увагу багато науковців, як вітчизняних: Н. Бібік, В. Білицька, Л. Божович, І. Варнавська, О. Черемісін, Л. Ващенко, С. Кондратенко, В. Кульчицький, В. Левченко, В. Лозова, О. Локшина, О. Овчарук, Л. Паращенко, С. Подрушняк, О. Пометун, Л. Рясна, О. Савченко, Н. Смоляк, І. Форостюк, С. Трубачева, І. Якиманська, А. Ярош так і зарубіжних: Р. Бойл Джонсон, Дж. Дбюї, П. Фрейре, К. Роджерс, Х. Гарднер, Д. Бель, П. Жирар, Чжоу Тінтін [12, с. 60-61].

У сучасному світі, де глобалізація та інтеграція стають дедалі виразнішими, загальнокультурна компетентність набуває все більшої ваги для успішного життя в суспільстві. Цей факт робить дослідження даної теми актуальним та перспективним напрямком наукових розвідок. Зважаючи на це, виникає потреба в чіткому визначенні змісту та структури загальнокультурної компетентності. Це стосується як загального поняття, так і специфічних складових, щодо учнів старшої школи.

Постановка завдання. Проаналізувати та розкрити теоретичні аспекти формування загальнокультурної компетентності в учнів старших класів на уроках технологій.

Виклад основного матеріалу дослідження. У науковій літературі зустрічаються близькі за значенням до загальнокультурної компетентності поняття: «культурна», «соціокультурна», «культурологічна», «полікультурна», «крос-культурна». Хоча всі вони підкреслюють аспекти взаємодії людей з різних культур, кожен термін має свій зміст і визначення, що залежить від контексту та сфери застосування [2, с. 79].

Слід зазначити, що суть феномену загальнокультурної компетентності розкривається на стику понять «компетентність» та «культура».

Чжоу Тінтін глибоко та всебічно розкрила поняття «культура», підтверджуючи його багатогранність, про що свідчить понад 500 визначень у науковій літературі. Це поняття є одним із «найгостріших» у філософських дискусіях, що пронизують епохальний простір і час цивілізації. В освіті

концепція «людини культури» набуває вагомого значення. Ця людина пов'язана з життєвим світом, який розкривається як результат «особистісної смислотворчості». Це усвідомлене ставлення людини до світу, що формується в процесі самопізнання та взаємодії з довкіллям. Важливо підкреслити, що людина стає «людиною культури» лише в діалозі. Саме завдяки діалогу вона стає «видимою в культурі й відкритою до нових знань, умінь і загалом до вдосконалення». Цей процес постійного самовдосконалення та взаємодії з іншими людьми є ключовим для формування особистості як носія культури. Рекомендації Ради Європи чітко окреслюють сутність культурної компетентності, визначаючи її як знання й розуміння місцевого, державного та європейського культурного спадку в світовому контексті. До цього належать не лише видатні твори мистецтва, а й популярна сучасна культура. Важливо усвідомлювати культурне та мовне різноманіття Європи й світу, прагнути до його збереження та цінувати естетичні аспекти у повсякденному житті [8; 10, с. 178-179].

Згідно концепції Нової української школи, «компетентність» – це не просто набір знань, а динамічна комбінація знань, мислення, цінностей, навичок та особистих якостей, що дають можливість людині успішно навчатися і працювати протягом життя. В основу цього підходу покладено ключові компетентності, необхідні для самореалізації, розвитку, активної громадянської позиції та життєвого успіху в сучасному суспільстві. До них належать: спілкування державною (та, за бажанням, іноземною) мовами; математична грамотність; компетентності у природничих науках, техніці та технологіях; екологічна грамотність; інформаційно-комунікаційні навички; здатність до самонавчання; громадянська та соціальна активність; культурна компетентність; підприємливість, фінансова грамотність та інноваційність [5].

У програмі з навчального предмету «Технології 10-11 класи» (рівень стандарту) досить чітко зазначено, що:

- «Ключові компетентності – це знання, уміння і навички з комплексу основних загальноосвітніх предметів, які учень набуває або систематизує і поглиблює у контексті технологічної освіти в процесі проектно-технологічної діяльності.
- Ключові компетентності формуються на основі запровадження проектно-технології та інших інтерактивних методик навчання, які створюють відповідне навчальне середовище, засноване на партнерській взаємодії між усіма учасниками проекту. Це має змістити учителя з позиції основного джерела знань, на протипагу самостійного набуття учнем власного досвіду пізнавальної діяльності.
- До ключових компетентностей відносять: спілкування рідною мовою, спілкування іноземними мовами; математична компетентність та основні компетентності у природничих науках і технологіях; компетентність у

цифрових технологіях; уміння вчитися; соціальна і громадянська компетентності; ініціативність і підприємливість; усвідомлення та вираження культури» [7].

Отже, через призму освітньої діяльності компетентність – це комплексна здатність особистості, що ґрунтується на знаннях, досвіді, цінностях та навилах, набутих завдяки навчанню. Серед ключових компетентностей старшокласників особливе місце посідає культурна, яка в програмі з технології виступає як «усвідомлення та вираження культури». Ця компетентність формується під час вивчення модуля «Техніки декоративно-ужиткового мистецтва», де учні знайомляться з різними техніками предметно-перетворювальної та духовної культурної спадщини українського народу. Виготовлення виробів декоративно-ужиткового мистецтва дає учням можливість самовиявитися через цінності та трудові традиції української культури [7].

Здатність людини ефективно діяти в різних культурних середовищах, яку науковці П. Ерлі та С. Анг у 2003 році окреслили як «культурну компетентність», ґрунтується на культурній обізнаності та сприйнятті. Цей термін, запозичений соціологами для пояснення міжкультурної комунікації та залучення до культурного життя, набув поширення в українській науці, проте й досі залишається новим, особливо в контексті підготовки фахівців [1].

Згідно думки В. Білицької, загальнокультурна компетентність, визначена принципами Євросоюзу, є ключовою та наскрізною, адже формується вона протягом життя людини і охоплює соціокультурну та культурологічну компетенції. Державний стандарт базової та повної загальної середньої освіти, що діє з 1 вересня 2018 року, визначає загальнокультурну компетентність як здатність аналізувати та оцінювати досягнення національної та світової культури, орієнтуватися в сучасному суспільстві з його культурним та духовним контекстом, застосовувати методи самовиховання, що ґрунтуються на загальнолюдських цінностях. Розвиток цієї компетентності, на думку науковців, передбачає формування культури міжособистісних відносин, знання культурної спадщини світу та особливостей культури окремих народів, розуміння культурологічних основ сімейних, соціальних, суспільних явищ і традицій, ролі науки та релігії в житті людини та їх впливу на світ [2, с. 8-82].

Хоча чіткий компонентний склад загальнокультурної компетентності ще не остаточно визначений, можна виділити кілька ключових складових, що ґрунтуються на очікуваних результатах навчання учнів з модуля «Техніки декоративно-ужиткового мистецтва» предмета «Технології». Ці складові включають:

- Знання: культурні реалії, предмети матеріальної культури, явища; технології та техніки створення виробів декоративно-ужиткового мистецтва; історію технік та технологій декоративно-ужиткового мистецтва; значення символів, властивих видам декоративно-ужиткового мистецтва; традиції використання кольорової гами під час виготовлення

виробів декоративно-ужиткового мистецтва; творчість народних майстрів України та інших народів, що проживають в Україні; перелік традиційних інструментів та пристосувань, необхідних для виготовлення виробів відповідною технологією; іноземну термінологію в декоративно-ужитковому мистецтві.

- Уміння та навички: оцінювання творів української культури; застосування традиційних методів проєктування для створення виробів декоративно-ужиткового мистецтва; вираження ідей, досвіду та почуттів за допомогою декоративно-ужиткового мистецтва; добір традиційних матеріалів, інструментів та пристосувань, необхідних для виготовлення виробу; виготовлення виробу з дотриманням народних традицій (форми, кольорового рішення, символів та орнаментальних мотивів); утвердження цінності національної культури на особистісному рівні.
- Ставлення та оцінки: шанування традицій свого народу та матеріальної культури інших народів; шанобливе ставлення до творчості народних майстрів; усвідомлення необхідності збереження народних традицій як автентичності народу та зв'язку поколінь; усвідомлення специфіки української культури, що проявляється у цінностях, традиціях, звичаях і звичках; сприйняття української культури як невід'ємної складової загальнолюдської; усвідомлення культурних відмінностей між народами; готовність успадкувати й передавати духовні й культурні надбання українського народу; демонстрація міжкультурного взаєморозуміння, толерантності до представників інших культур; виявлення здатності вести діалог в розрізі міжкультурної комунікації, не втрачаючи власної ідентичності [3].

Формування загальнокультурної компетентності у школярів є надзвичайно важливим, адже воно знайомить їх з культурними цінностями як рідного народу, так і інших країн, розширюючи їхній духовний, естетичний та світоглядний кругозір. Цей процес відбувається протягом усього навчання, виховання та соціалізації, формуючи в учнів не лише культурну, але й інші ключові компетентності, необхідні для життя в сучасному світі [9].

Вчителю технології, прагнучи сформувати загальнокультурну компетентність учнів під час дослідницької, творчої та пізнавальної діяльності, варто зосередитися на пошуку методів, що стимулюють креативність у навчальному процесі. Це дозволить створити сприятливе середовище для розквіту творчого потенціалу учнів, що, у свою чергу, сприятиме розвитку їхньої загальнокультурної компетентності.

Р. Гуревич, М. Кадемія та Л. Шевченко одностайні в тому, що для якісного і результативного навчання вкрай важливо, щоб педагоги володіли готовністю та вмінням інтегрувати інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) у навчальний процес. Це передбачає не лише знання ІТ-інструментів, але й розуміння методик їхнього ефективного використання для досягнення навчальних цілей. Ця теза підкреслює, що ІКТ не є самоціллю, а лише

інструментом, який може суттєво покращити процес навчання за умови його грамотного та цілеспрямованого застосування.

У сучасному навчанні широко використовуються мультимедійні технології, які поєднують в собі текст, зображення, звук, відео, анімацію та інші візуальні ефекти. Це робить їх одними з найефективніших та популярних інструментів освіти. Завдяки мультимедіа можна створювати цілісні колекції навчальних матеріалів, які не лише інформують, але й захоплюють учнів, стимулюючи їхню активність та зацікавленість. Інтерактивний інтерфейс та інші механізми управління роблять процес навчання більш динамічним та гнучким, дозволяючи учням самостійно обирати темп та методи вивчення матеріалу [4, с. 34].

З метою підвищення ефективності методики формування загальнокультурної компетентності пропонується впровадити систему мультимедійних засобів навчання. До цієї системи будуть входити: відеофільми з участю відомих народних майстрів (вони допоможуть учням знайомитися з традиційними ремеслами та техніками виконання виробів); тематичні презентації (дозволять візуалізувати інформацію, зробити її більш доступною та цікавою для учнів); віртуальні екскурсії в музеї рідного краю (дадуть можливість учням ознайомитися з експонатами музеїв, не виходячи з класу); графічні програми (допоможуть учням створювати власні ескізи та проекти виробів); мультимедійна презентація в реальному режимі під час проведення вступного інструктажу (дозволить чітко та лаконічно донести до учнів необхідну інформацію); мережа Інтернет (дасть можливість учням самостійно шукати та досліджувати інформацію з теми, що вивчається).

Завдяки впровадженню системи мультимедійних засобів навчання процес формування загальнокультурної компетентності учнів стане більш ефективним та результативним.

Висновки з даного дослідження. Отже, загальнокультурна компетентність – це не просто знання про культуру, а й уміння їх використовувати. Це здатність: аналізувати та оцінювати здобутки національної та світової культури; орієнтуватися в сучасному світі з його різноманітним культурним та духовним контекстом; застосовувати методи самовиховання, ґрунтуючись на загальнолюдських цінностях.

Важливішу роль у формуванні загальнокультурної компетентності учнів відіграють мультимедійні технології. Їх інтеграція в процес вивчення традиційних технологій декоративно-ужиткового мистецтва українського народу відкриває нові можливості:

Список використаних джерел:

1. Білицька В.М. Культурна компетентність та культурний інтелект сучасного фахівця. Вісник Національного авіаційного університету. Серія: Педагогіка, Психологія. Київ, 2020. №16. С. 16–22.

2. Білицька В.М. Порівняльний аналіз визначення культурної, загальнокультурної, соціокультурної, культурологічної, полікультурної та крос-культурної компетентності. Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія: Педагогіка. 2019. № 2. С. 77-86.
3. Бондаренко Н. Формування культурної компетентності як ключової на уроках української мови. Молодь і ринок. 2019. № 8. С. 94-99.
4. Гуревич Р.С., Кадемія М.Ю., Шевченко Л.С. Інформаційні технології навчання: інноваційний підхід: навчальний посібник; за ред. Гуревича Р.С. Вінниця: ТОВ фірма «Планер», 2012. 348 с.
5. Клименко А. Ключова культурна компетентність школярів як провідний орієнтир мистецької освіти новій українській школі: лекція. URL: <http://surl.li/utavb>
6. Ліскович О.В. Культурна компетентність учня в контексті освітнього процесу фізики. Теорія, методика і практика навчання. Науково-методичний, інформаційно-освітній журнал. 2022. Том 3. №94 Вересень. С. 6-16.
7. Навчальна програма «Технології 10-11 класи (рівень стандарту)»: затверджена наказом Міністерства освіти і науки України від 23.10.2017 № 1407. URL: <http://surl.li/utawa>
8. Рекомендація 2006/962/ЄС Європейського Парламенту та Ради (ЄС) «Про основні компетенції для навчання протягом усього життя» від 18 грудня 2006 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_975#Text; Чжоу Тінтін. Культурна компетентність як результат фахової підготовки вчителів музичного мистецтва. Молодь і ринок. 2021. № 5. С. 177-182.
9. Рясна Л.В. Засоби формування культурної компетентності в учнів початкової школи. Нова українська школа: стратегія розвитку особистості: зб. тез доп. II Всеукр. студ. наук.-практ. конф., Мукачєво, 15 лют. 2021 р. / Мукачев. держ. ун-т ; [за ред. Г.В. Товканець]. Мукачєво, 2021. С. 120-121.
10. Чжоу Тінтін. Культурна компетентність як результат фахової підготовки вчителів музичного мистецтва. Молодь і ринок. 2021. № 5. С. 177-182.
11. Шаров С. Компетентнісний підхід: переваги, структура та особливості. Науковий Вісник МНУ імені В. О. Сухомлинського. Педагогічні науки. 2018. № 4 (63). С. 194-199.
12. Ярош А. Загальнокультурна компетентність: проблеми, досвід, перспективи. Формування загальнокультурної компетенції майбутніх фахівців: збірник наукових праць / за ред. О.С. Березюк, О.М. Власенко. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2013. 122 с. С. 59-63.

ЗМІСТ

Івашко О.Г. Важливість графічної підготовки в сучасній професійній освіті.	3
Козяр М.М., Тимошук О.С., Парфенюк О.В. Методичне викладання графічних дисциплін в освітньому просторі Європи.	4
Неплюхіна Н.Л. Дослідницька і пошукова робота здобувачів освіти коледжу з інженерної графіки.	8
Сасюк З.К., Нечипорук К.О., Волошин В.А. Сучасні вимоги до інженерної підготовки в проектуванні деталей для верстатів з ЧПУ: перспективи моделювання.	10
Дупак Н.В. Зарубіжний досвід розвитку професійної освіти у сфері готельно-ресторанного обслуговування.	13
Лісова С.В. Вдосконалення системи професійної підготовки фахівців готельно-ресторанної справи на основі компетентнісного підходу.	19
Шурин О.І., Басюк М.П. Теоретичні засади формування предметно-перетворювальної компетентності учнів старших класів, яка формується на заняттях технологій.	24
Лісова С.В., Борисовець Т.Г. Теоретичні аспекти формування проектно-технологічної компетентності учнів старших класів на заняттях технологій з використанням методів проблемного навчання.	27
Фещук Ю.В., Волчецький М.М. Теоретичні аспекти діагностики та контролю знань учнів 11 класів на заняттях технологій засобами комп'ютерного тестування.	31
Фещук Ю.В., Делідон Ю.С. Теоретичні засади формування здоров'язбережувальної компетентності в учнів старших класів у процесі профільного навчання з використанням інноваційних педагогічних технологій.	34
Фещук Ю.В., Кватерчук Т.О. Теоретичні аспекти формування дослідницьких умінь в учнів 8-9 класів на уроках трудового навчання.	38
Фещук Ю.В., Савич С.О. Теоретичні основи формування графічних понять учнів 11 класів на уроках креслення засобами хмарних технологій.	42
Фещук Ю.В., Савченко О.С. Теоретичні основи формування вмінь комп'ютерного проектування виробів в учнів 10-11 класів на заняттях технологій з використанням програми AUTOCAD.	45
Трофімчук В.М., Трохлюк Р.В. Теоретичні основи професійної орієнтації учнів старшої школи на професії деревообробки в процесі профільного навчання.	49
Трофімчук В.М., Хильчук Ю.П. Теоретичні засади формування декоративно-ужиткових знань та вмінь в учнів старшої школи в процесі профільного навчання.	53
Фещук Ю.В., Мотриниць Я.Я. Використання систем 3D-моделювання в процесі фахової підготовки студентів спеціальності 122 «Комп'ютерні науки».	57

Трофімчук В.М., Балдич А.Ф. Теоретичні підходи щодо формування технологічної компетентності учнів ЗПТО з використанням методів колективного пошуку альтернативних варіантів розв'язку.	59
Трофімчук В.М., Григорчук В.П. Теоретичні аспекти формування загальношкільних умінь старшокласників у процесі профільного навчання. .	64
Шурин О.І., Гречко В.О. Використання ігрових методів навчання на заняттях з технологій.	68
Шурин О.І., Ярмолевич Д.В. Теоретичні аспекти формування творчої особистості учнів старшої школи в процесі профільного навчання.	72
Герасименко О.А., Бірук В.П. Теоретичні аспекти розвитку конструкторсько-технологічних здібностей учнів старших класів на заняттях технологій із використанням методів практичної роботи.	76
Герасименко О.А. Реалізація та зміст дисципліни «Технології декорування деревини» для майбутніх вчителів технологій.	83
Герасименко О.А., Овдійчук В.П. Теоретичні основи формування декоративно-прикладних знань і вмінь учнів закладів професійно-технічної освіти за професією «Столяр будівельний».	89
Герасименко О.А., Одинець М.А. Теоретичні основи розвитку творчих здібностей в учнів 10 класів на уроках з технологій із використанням опорних схем.	96
Герасименко О.А., Ностер Р.Я. Теоретичні засади розвитку креативної компетентності учнів 10-го класу на заняттях предмету «Технології» з використанням тренінгових методів навчання.	103
Герасименко О.А., Корнійчук В.В. Теоретичні аспекти формування загальнокультурної компетентності в учнів старших класів на уроках технологій.	110
Лісова С.В., Сиротюк К.В. Теоретичні основи розвитку творчих здібностей учнів старших класів на заняттях технологій з використанням інтерактивних методів навчання.	117
Відомості про авторів.	125

Наукове видання

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ
ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ
ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ
ПРОЦЕСІВ**

**Матеріали Всеукраїнської Інтернет-конференції
(25 квітня 2024 р.)**

Упорядники: *Світлана Валеріївна Лісова,
Юрій Вікторович Фещук,
Олександр Анатолійович Герасименко,
Надія Василівна Дупак,
Наталія Василівна Симонович,
Олена Іванівна Шурін.*

Друкується без редакційної правки

Технічний редактор: Т.К. Хильчук,
Коректор: Н.Р. Скачук.

Здано до набору 19.03.2024 р. Підписано до друку 28.05.2024 р.
Формат 60x84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman.
Друк різнографічний. Ум. друк. арк. 9,79. Обл. вид. арк. 4,55.

Адреса: 33028 м. Рівне, вул. Пластова, 39
Рівненський державний гуманітарний університет,
кафедра професійної освіти, трудового навчання та технологій
(тел. 0362-40-75-80; e-mail: kpotnt@rshu.edu.ua)